

Forfatter: Aage Friis, 1870-1949

Titel: Udrag fra BREV TIL: Vedel, Peter August Frederik Stoud FRA: Quaade, George Joachim (1871-03-09)

Citation: Aage Friis, 1870-1949: "Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (3. bind)", i *Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (3. bind)*, Henrik Koppels, s. 9. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001825006-003-shoot-idm140619160325008.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (3. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Imidlertid var dette kun mit første Indtryk; og hvad iøvrigt Sagen selv angaaer, saa troer jeg at kunne sige, at De har seet den noget for sort. Min sidste almindelige Beretning derom, som jeg har indsendt efter Deres eget Raad, siger dog ikke Meer end hvad De selv tidligere har ventet, nemlig at der Intet var at gjøre, saalænge Krigen ikke var endt. Men samtidig med at jeg indsendte Beretningen skrev jeg til s. 10 Baron Rosenørn, at det herværende Udenrigsdepartement havde skrevet meget alvorligt om Sagen til det pr. Indenrigsministerium, og heraf maatte fremgaae, idetmindste var det min Mening, at der var Udsigt til at Sagen i en nær Fremtid, d. v. s. en nær Fremtid i preussisk Forstand, vilde tage en bedre Vending. Denne Udsigt er endnu tilstede, og jeg kan tilføie at baade Thile og Philipsborn og König¹⁾ med hvem jeg stadig taler om Sagen, umiskjendelig alle ere stemte for af yderste Evne at imødekomme vore Ønsker. Men ved Siden heraf troer jeg at vi, naar vi ville være billige, maae erkjende, at Sagen selv for den pr. Regjering ikke er fri for Vanskeligheder. De udvandrede Slesvigere gaae ud fra, at Art. XIX ikke har havt noget andet Formaal end at sætte dem istand til at leve i Slesvig under deres gamle Forhold uden Forpligtelser, navnlig med fuld Frihed for Militairtjeneste. Dette er jo i og for sig ikke saa unaturligt; men Følgen er at deres Fordringer ofte blive aldeles urimelige, og undertiden troe de ogsaa, at det er ligegyldigt hvorledes de iagttage de foreskrevne Former, stolende paa at det saa maa være den danske Regjerings Sag at hjælpe dem, og at, hvis den ikke gjør det, saa skulle nok Bladene sørge derfor. Naar det saa er lykkedes dem at opnaae hvad de ønske, og de altsaa komme tilbage til Slesvig og gaae uhindrede omkring der, saa gjøre de Nar og pege Fingre ad deres Kammerater, som ikke have benyttet Art. XIX, og dette — det har König sagt mig — kan ganske naturligt ikke blive uden Indflydelse paa de slesvigske Local-Embedsmænd. Forresten troer jeg at have ført det til, at man i Udenrigsdepartementet ikke vil lægge synderlig Vægt paa hvad der kommer fra disse Embedsmænd, men disses Meninger ere dog naturligviis, og navnlig ifølge den preussiske traditionelle Forretningsorden, ikke uden Indflydelse paa de dem foresatte Autoriteter.